

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار با کارگزاران نظام جمهوری اسلامی به مناسبت عید سعید فطر - 25 آذر/ 1380

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنده هم این عید سعید را به همه‌ی امت بزرگ اسلامی، بخصوص به ملت عزیز و قهرمان کشورمان، و همچنین به حضار محترم و میهمانان عزیز و نمایندگان کشورهای اسلامی در کشورمان که در این مجلس حضور دارند، تبریک عرض می‌کنم.

عید فطر، یکی از عظیمترین مناسبت‌های اسلامی است. دنیای اسلام، روز عید فطر را به معنای حقیقی عید می‌داند و عید می‌گیرد؛ و این چیزی است که اسلام برای امت اسلامی خواسته است: «جعل الله لكم عيدا و جعلكم له اهلا»؛ (89) خدای متعال امروز را برای امت اسلامی عید قرار داد و آنها را شایسته‌ی این عید دانست. آنچه مهم است، بخش دوم قضیه است. ما باید از این هدیه‌ی الهی استفاده کنیم؛ هم استفاده‌ی شخصی، به معنای راه دادن نور معرفت و توبه و انابه به دل‌های خودمان، که اگر از عالم معرفت و محبت الهی دریچه‌ای بر روی دل‌های خودمان باز و اندرون خود را نورانی کنیم، بسیاری از تاریکیها و گرفتاریهای دنیای بیرون هم حل خواهد شد؛ چون دل انسانهاست که سرچشمه‌ی خوبیها و بدیهاست - در اعمال و رفتار و مناسبات اجتماعی و بین‌المللی آنها - و هم استفاده‌ی عمومی بکنیم.

دنیای اسلام از عید فطر به عنوان يك نقطه‌ی اتحاد، تنبّه و بازگشت به خود و خدا استفاده کند. این چیزی است که امروز دنیای اسلام به آن نیازمند است. بعد از همه‌ی تحلیلها و فراتر از همه‌ی سلسله‌ی علل و عوامل برای گرفتاریهایی که امروز دنیای اسلام با آن مواجه است، انسان اساس را در تفرق مسلمین مشاهده می‌کند. مسلمین اگر با هم مجتمع باشند، دل آنها هم گرم خواهد شد و مرعوب دشمنان خود قرار نمی‌گیرند. هر کس که مرعوب قدرتهای مسلط بین‌المللی است، به خاطر این است که احساس تنهایی و بی‌پشتیبانی می‌کند. اگر دولت و ملتی مرعوبند، علت، همین است؛ اگر افرادی مرعوبند، علت، همین است. اگر ملتها و دولت‌های اسلامی به یکدیگر احساس دلگرمی کنند؛ دولت‌ها ببینند که ملت‌هایشان پشت سر آنها ایستاده‌اند؛ ملتها ببینند که دولت‌ها عازم بر احقاق حقند؛ ملتها ببینند که ملت‌های برادر، با آنها همدل و همصدایند؛ آن‌گاه رعبی که استکبار در دل‌های بعضی از ملتها و رؤسای دولت‌ها انداخته است، دیگر جایی نخواهد داشت. اولین اثر اتحاد این است که انسان احساس قدرت می‌کند. اولین اثر تفرق این است که باطن انسان را تهی می‌کند؛ «و تذهب ریحکم (90)»؛ طراوت و نشاط يك انسان و يك ملت را از آنها می‌گیرد. ما باید این درس را در درون کشور خود رعایت کنیم. همه‌ی آحاد ملت و بخصوص مسؤولین کشور باید نعمت وحدت و اتفاق و همدلی را - که خدای متعال آن را به ما ارزانی داشت - برای خود حفظ کنند و آن را به خطر نیندازند: «واذکروا نعمة الله علیکم اذ کنتم اعداء فالف بین قلوبکم فأصبحتم بنعمته اخوانا (91)». برادری، احساس همگامی و همدلی، نعمت بزرگ خداست. در داخل کشور، در صفوف مختلف مردم، در صفوف مسؤولان، در جمع سیاستمداران، در میان کسانی که حرف و جایگاه آنها در نظر مردم وقعی دارد، این احساس باید احساس مسلط باشد. بر تفرق‌ها و مایه‌های تفرق غلبه کنند؛ به یکدیگر نزدیکتر شوند؛ موارد جزئی اختلاف را در موارد کلی وحدت و اشتراک حل و هضم کنند؛ نه این‌که آن جزئی‌ها را عمده کنند و مشترکات بزرگ را ندیده بگیرند. برادری اسلامی، علاقه‌ی به کشور، پرورش یافتن در دامن انقلاب، برخورداری از نعمت بزرگ نظام اسلامی، دلسوزی نسبت به آینده، علاقه‌مندی به مردم؛ اینها مشترکات است و باید آنها را حفظ کرد. به خاطر اختلافات جزئی نباید به اینها خدشه وارد کرد. این برای ما يك فریضه و ضرورت است. این فقط امری نیست که «بهتر است» آن را مراعات کنیم. نه، «باید» آن را مراعات کنیم؛ هرکس مراعات نکند، به منافع کشور و مردم و به سرنوشت انقلاب ضربه زده است.

در سطح جهان اسلام نیز همین طور است. دولت‌ها باید به هم نزدیک شوند؛ باید احساس قدرت اسلامی به وجود آید. اگر استکبار بتواند تک‌تک دولت‌ها و حکومت‌های اسلامی را با مسائل جزئی و با وعده‌های فریبرگر، از بدنه‌ی مجموعه‌ی دنیای اسلام جدا کند، وضع همین چیزی می‌شود که ملاحظه می‌کنید. این وضع فلسطین است. مسأله‌ی فلسطین، شوخی و سرسری نیست. امروز اساسی‌ترین مسأله‌ی دنیای اسلام است و به سرنوشت غیر فلسطینیها در سرتاسر دنیای اسلام بستگی دارد. مسؤولان کشورهای اسلامی خیال نکنند که اگر مردم فلسطین را در چنگال خونریز دشمنانشان رها کردند، اسرائیل پس از بلعیدن و هضم کردن آنها - که البته چنین چیزی هرگز پیش نخواهد آمد - دولت‌های مسلمان را راحت خواهد گذاشت. البته ملت فلسطین قوی و نیرومند است؛ این را نشان داده است. ملت فلسطین نشان داد که قدرت مقاومت دارد و انگیزه‌ها در او عمیق است و بلاشک دندانهای مهاجم خونریز سقاك را خواهد شکست؛ و تا امروز هم با مقاومت و پایداری خود، مشکل عظیم و لاینحلی را برای دولت جعلی و غاصب صهیونیستی به وجود آورده است که در طول پنجاه سال اخیر برای این دولت پیش نیامده بود. فشاری که صهیونیستها و پشتیبانان آنها بر مردم فلسطین - این مردم مظلوم و به ستوه آمده - وارد می‌کنند، به خاطر این است که حرکت و قیام آنها در چرخ و پَر دستگاه استکبار و استعمار، چنان قله‌سنگی انداخته است که همه‌ی محاسبات را به هم زده است. البته دنیای اسلام به این مسأله باید با چشم جدّ نگاه کند؛ آن را از نظر دور ندارد؛ وظیفه‌ی خود را در قبال آن بشناسد و به آن عمل کند. آن گاه کار با روش صحیح، دنبال و ان شاء الله افق روشن خواهد شد.

امیدواریم خداوند متعال به برکات این روز شریف و این عید بزرگ، همه‌ی مسلمانان را از بندهای اسارت آزاد کند و همه‌ی امت اسلامی و ملت عزیز ما را مشمول رحمت و برکت خود در این روز بزرگ قرار دهد.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته

(89) مصباح المتهجد، 661

(90) انفال: 46

(91) آل عمران: 103